

[Lasse Budtz]

er ingen tvivl om, at musikinteressen er stigende, og et af hovedformålene med revisionen af musikloven er at skabe lige adgang til de musikalske oplevelser i alle egne af landet. Netop derfor lægger socialdemokratiet også stor vægt på, at lovrevisionen bliver gennemført i denne samling.

Den sidste revision af teaterloven, hvor egNSTeatrene og børneteatrene kom med, er nu langsomt ved at slå igennem hos amter og kommuner, men måske lidt for langsomt. Teaterloven skal revideres i 1982-83, og det er helt givet, at der er ting at rette. Vi må f. eks. overveje en pristalsregulering af den rejssende landsdelsscenes budget. Man kan overveje en ligestilling af de gamle landsdelsscener, det rejssende landsdelsteater og den storkøbenhavnske landsdelsscene ved at lade budgetgodkendelser foretage af de respektive styrelser, hvorved beslutningsprocessen bliver lagt ud på lokalt plan. Vi må prøve at sikre, at handicappede får større muligheder for at komme i teatret.

Men vi skal fortsat sikre de enkelte teatres ret til at eksperimentere i frihed. Egns- og børneteatrene har deltaget i disse eksperimenter, og der kan nok være grund til at overveje, om de kan sikres endnu bedre.

Det kgl. Teater indtager helt selvfølgelig en særstilling, og egentlig er det ubegribeligt, at teatret med de faciliteter, der er til rådighed, har været i stand til at skabe så mange fremragende præstationer, som tilfældet er. Forhåbentlig gennemfører vi i denne samling den lovmæssige baggrund for den aldeles nødvendige ombygning af den gamle scene. Fra Det kgl. Teater udgår og inspireres en lang række kunstneriske og kulturelle aktiviteter; også derfor skal Det kgl. Teater ved hjælp af turnévirkksomhed og TV-transmissioner være hele landets teater, og det er trist, at de økonomiske vilkår har medført, at man ikke hurtigt har kunnet følge alle de anvisninger, som målsætningsudvalget for Det kgl. Teater har givet. Udskydelsen af opførelsen af en ny scene må ikke blive for langvarig. Personlig, må jeg indrømme, havde jeg gerne set, at alle kunstarterne blev under samme tag, men de vil under alle omstændigheder forblive under samme ledelse.

Men gennemgående tør man nok sige, at dansk teater har det godt. Der spilles teater som aldrig før, og man kan kigge i Artes katalog og blive glad overrasket, hvis man ikke

allerede kender katalogets indhold. Arte har heldigvis været med til den demokratisering af teaterlivet, som er så uhyre nødvendig, og den dér med, at Arte sænker niveauet, skal man ikke gå på. Selv dansk dramatik har det bedre end længe. I 1980-81-sæsonen spiller den københavnske landsdelsscene 39 forestillinger, hvoraf de 17 er dansk dramatik, og da Niels Matthiasens første mindelegat blev uddelt, gik det til en ung dansk dramatiker, der tør søge nye veje og alligevel får succes. Jeg er i øvrigt glad for at få anledning til at nævne Niels Matthiasens navn.

Teaterlivet i provinsen fortjener stor anerkendelse. Der er en stigende aktivitet, og niveauet på landsdelsscenerne er højt. Teaterforeningerne gør heldigvis, bl. a. også i Skive, et kæmpearbejde, og vi bør støtte det.

Socialdemokratiets kulturudvalg har i lang tid prøvet at finde ud af, hvordan en anden gruppe af vore uundværlige kunstnere kan sikres bedre udfoldelsesmuligheder og bedre økonomiske vilkår til glæde for dem selv og for os andre. Jeg tænker selvfølgelig på billedkunstnerne. Kulturministerens plan om et nyt center for aktuel dansk kunst er en følge af dette, og jeg er enig i, at en udbygning af udstillingsvirksomheden både kvalitativt og kvantitativt er påkrævet. Forhåbentlig kan dette center være starten på et nyt museum for moderne dansk kunst.

Men vandrestillingerne, der kommer ud på arbejdspladserne og ikke mindst til skolerne, er også af stor værdi, og oprettelsen af lokale kunstfonde til supplement af statens kunstfond ligeledes.

Filmen har meget trange vilkår, men det er væsentligt kulturelt, at vi sikrer en fortsat dansk filmproduktion bl. a. til beskyttelse af det danske sprog, men også fordi filmen er en værdifuld og spændende kunstart i sig selv. En indskrænkning af støtten til filmproduktionen er derfor imod socialdemokratiets ønsker og planer. Uden dansk film må vi finde os i udelukkende at se udenlandske film i TV og i biograferne, og det kan næppe være klog kulturpolitik.

Det er nok rigtigt, at vi på en eller anden måde må sikre, at der fortsat vil være biografer til at vise filmene, især i provinsbyerne, men dette problem vil formentlig blive undersøgt til bunds i forbindelse med den forestående revision af filmlovgivningen.